

РЕШЕНИЕ

№ 25925

гр. София, 30.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.07.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5927** по описа за **2025** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Кремио“ ЕАД срещу Решение № 1071/20.03.2025 г. , постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 15805/2024 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 12 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 764979-F./10.04.2024 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

С посоченото НП на „Кремио“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 25 674,19 лв. на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, за неизпълнение на законово задължение по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Твърди се, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения – не е посочена нарушената правна норма, не е направено пълно описание на установеното нарушение. От съда се иска решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Алтернативно се иска да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. Претендират се разноски.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от адвокат А., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба не се явява и не се представлява. От процесуалния му

представител юрисконсулт А. с постъпили писмен бележки, в които моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя списък на разноските. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 11.01.2024 г. около 04:16 часа била извършена проверка в пункт за фискален контрол ГКПП К. на товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с рег. [рег.номер на МПС] в присъствието на водача - гръцки гражданин. При проверката било установено, че товарният автомобил е натоварен със стока с висок фискален риск – палмово масло и неговите фракции, дори рафинирани, на не химически променени. Резултатите от извършената проверка били обективирани в Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 010102909504 от 11.01.2024 г. Било установено, че не е налице предварително деклариране на превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Поставено е техническо средство за контрол.

На 11.01.2024 г., около 22:39 часа била извършена проверка на адреса на разтоварване на стоката - склад, находящ се на [улица], стопанисван от „Кремио“ ЕАД, във връзка с осъществен ВОП на стоки по протокол № 010102909504 от 11.01.2024 г., съставен на ГКПП К.. Поставеното техническо средство за контрол е отстранено. При извършената проверка било потвърдено, че превозваната стока представлява: Палмово масло и неговите фракции, дори рафинирани, но не химически променени: Други - 24410.00 кг. и попада в списъка на стоки с висок фискален риск.

Отново било констатирано, че купувачът „Кремио“ ЕАД, на процесното палмово масло, в случая представляващо стока с висок фискален риск, извършвайки вноса от друга държава членка, не е декларира предварително данни за всеки отделен превоз до влизането на транспортното средство на територията на страната, съгласно чл. 127и, ал. 1 от ДОПК.

По документи било установено, че общата стойност на стоката с висок фискален риск е 32 831,45 евро по фактура № 90033915/10.01.2024 г. Установено било, че получател на стоката е „Кремио“ ЕАД, а Доставчик Р. N Р. S.A. - дружество, регистрирано в Гърция. Превозът на стоката е извършен от Гърция до България. За извършената проверка, установените факти и обстоятелства бил съставен Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск №[ЕИК] 504 6 от 11.01.2024 г. в присъствието на М. С. П. в качеството му на упълномощено от „Кремио“ ЕАД лице.

Бил съставен АУАН № F/18.01.2024 г. Срещу АУАН са постъпили възражения в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Според СРС описаното нарушение е безспорно установено.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено касатора на 01.04.2025 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 15.04.2025 г. /вх. № 135192/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване.

Съгласно чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв.

В случая, от събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства – протоколи за извършени проверки на ГКПП и на мястото на разтоварване на процесната стока, безспорно се установява, че дружеството касатор не е изпълнило задължението си по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, като не е декларирано предварително данни за превоз на стоки в висок фискален риск от друга държава членка на ЕС.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и не съдържа пълно описание на нарушението. От съдържанието на АУАН, както и на НП безспорно става ясно за какво деяние е санкционирано дружеството, като описанието е идентично, ясно и непротиворечиво. Фактическата обстановка, отразена в АУАН и НП съответства и на обстоятелствата, установени със съставените при извършените две проверки протоколи. В АУАН и в НП е посочен видът на стоката, предмет на нарушението, стойността и количеството ѝ, както и изпращач, получател, държава от която се внася на територията на страната, превозното средство, с което се превозва стоката, т.е. всички относими към предмета на делото обстоятелства.

Неоснователно е възражението, че не е посочена конкретна санкционна норма. Както в АУАН, така и в НП е посочена разпоредбата на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, която съответства на описаното деяние, с което е осъществен съставът на административното нарушение. Посочена е и санкционната норма.

Касационният състав приема, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН и определяне на случая като маловажен, предвид характера на обществените отношения, които са засегнати, а именно сигурността на фиска, както и обстоятелството, че стойността на недеklarираната стока е значителна, поради което не може да се приеме, че установеното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1071/20.03.2025 г. , постановено по нахд № 15805/2024 г. на СРС, НО, 12 състав.

ОСЪЖДА „Кремио“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], представлявано от Г. Г. – изпълнителен директор, на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, да заплати на национална агенция по приходите сумата от 80 лв./осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.